

foreslaaet, næppe vil kunne give den fulde Rente af Anlægskapitalen, som Banen vil koste, ja, det synes jeg ikke er til at forundres over, al den Stund vore Baner i Almindelighed ikke kunne forrente den fulde Anlægskapital. De sjællandske Jernbaner gjorde det i en kort Tid; men efterat de i Virkeligheden ere blevene satte i Stand til at tilfredsstille det Behov, som Befolkningen i den Egn, Banen ligger i, har Krav paa at faae tilfredsstillet, har det vist sig, at de dog ikke kunne give den fulde Rente af Anlægskapitalen. Men hvem tør saa ved Siden deraf paastaa, at Jernbanebygningerne her i Landet, som have kostet de mange Millioner, ere til nationalt Tab? Jeg er tværtimod af den Mening, at Jernbanebygningerne, selv med den lille Rente, de give, dog have bidraget mægtigt til at løfte Folket paa mange Omraader og da ikke mindst i moralsk og civiliserende Retning. Det forekommer mig, at man ikke skal tale saa haanligt om de mange Baner, der bliver byggede. Jeg er en Ven af, at der blive bygget ikke saa faa flere, end der allerede er. — Hvad nu specielt det her foreliggende Forslag om en Jernbane fra Slagen til Frederikshavn angaar, saa er det jo let at forstaa, at den sidste ærede Taler ikke har noget Kjendskab til Slagen og til dens Befolkning; thi da vilde han ikke kunne udtale sig, som han har gjort. Slagens Befolkning bestaar af det Antal, som tidligere er nævnt. Jeg vil nu citere efter Fiskeristatistikken: udgIVEN af Fiskerikonfulent, Premierlieutenant ved Flaaden Drechfel, fra 1885—86; jeg forudsætter, det er en Autoritet, som maa staa til Troende. I denne Fiskeristatistik ophyses det, at der er 403 aktive Fiskere i Slagen. Efter det Kjendskab, jeg har til Fiskerne i Slagen, er den langt overveiende Del af det her nævnte Antal Fiskere Familiefædre. Af Fiskerfartøier findes der i Slagen 10 Kvaaser, 5 Kuttere og 369 mindre Fartøier. Jeg haaber, at det derigennem vil forstaaes, at den Befolkning, der lever i Slagen, ernærer sig saa godt som udelukkende af Fiskeri. Men naar nu det Udbytte, som bringes hjem fra Havet, skal sælges, maa de sælge det til de Priser, som blive tilbudte paa Pladsen, og ere derved nøbde til at nøies med en langt ringere Pris, end Fisken i Virkeligheden er værd, naar den kommer til sit virkelige Marked. Der er en Tid paa Sommeren, hvor Fiskerne der sælge deres opfiskede Fisk til svenske Fiskekvaaser; jeg tror nu ikke, at de svenske Fiskekvaaser bringe Fiskene paa det Marked, hvor de koste mest. Vort danske Fiskemarked er i Thysskland, der betales vore ferske Fisk med den bedste Pris, og hvad er da naturligare,

end at Slagboerne særlig rette deres Blik paa at faae deres Fisk affat paa den Markedsplads, hvor de faae den største Pris derfor. Dette vil jo kunne ske, hvis de faae denne Jernbane; saa vil de kunne sælge deres ferske Fisk ligesom paa andre Fiskepladser og opnaa den Pris, den i Virkeligheden er værd. Der kunde indvendes, at de den største Del af Aaret kunne sælge deres Fisk hørt f. Ex. til Kjøbenhavn og til andre Byer, hvor de kunde faae jævn god Betaling derfor. Men det maa jo dog indrømmes, at det er en temmelig stor Fordring at stille til Slagboerne, at de selv skulle sælge med deres Fisk, al den Stund de ikke kunne have Fartøier, som de kunne sælge langt med, fordi de ingen Hjemted have til saadanne Fartøier; de have ingen Havn. Jeg synes derfor, at der kunde være god Grund til at se noget mildere paa dette Forslag og paa denne — som man kan sige — Bøn fra Slagboerne til den høit ærede Rigsdag og Regering om at imødekomme dem paa dette Punkt. — Der er en anden Fiskeplads, som vilde faae om ikke fuldt ud saa megen, saa dog en meget betydelig Gavn af det samme Jernbaneanlæg. Det er Fiskepladsen Albæk. Albæk har en Fiskerbefolkning af 270 Fiskere, og af Fiskerfartøier har den 20 Dæksbaade og 68 mindre Fartøier. Det turde være et Devis for, at de ogsaa der drive Fiskeri i temmelig stor Udstrækning og derved kunne bidrage til ganske Lidt til, at den Bane, her foreslaas anlagt, vil faae Indtægt. — Et i andet Punkt, som ikke heller er uden Betydning, er Udtørringen af Gaardbøss. Denne Udtørring har bevirket, at dette store Areal giver en meget betydelig Afgrøde af Hø og Korn, og det langt, langt mere end Aktiefelskabet, der eier Seen, og den omliggende Befolkning har Behov at bruge. De maa kjøre pr. Vogn en lang Vej for at faae det Overflødige af det gode Hø affat. Det er naturligvis et meget betydeligt Tab for dem, idet Udgifterne ved at kjøre det pr. Vogn skulle fradrages den Indtægt, som Høet giver. Naar Jernbanen bliver anlagt, vil dette Foretagende naturligvis ogsaa bidrage til, at den vilde kunne give høiere Renter. Jeg kan saaledes paa det Allervarmeste anbefale, at dette Lovforslag maa have den Lykke at blive ophøiet til Lov, om det ikke vil ske i denne Samling — hvad der efter den sidste ærede Talers Udtalelser ikke er den allerstørste Udset til — saa, haaber jeg dog, at den aller nærmeste Fremtid. **Ablestet-Laurvig:** Jeg har ikke forandret mine Anskuelser meget efter at have hørt den ærede sidste Taler. Det ærede Medlem